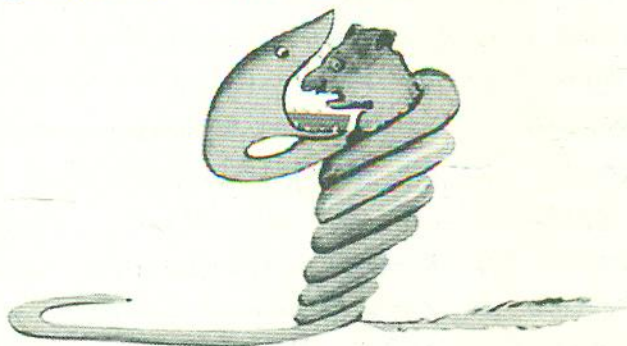

Глава I

Коли мені було шість років, у книжці під назвою «Невигадані історії» — в ній розповідалося про тропічні ліси — я побачив якось надзвичайний малюнок. На малюнку величезна змія — удав — ковтала хижого звіра. Ось копія того малюнка:

У книзі було написано: «Удав ковтає свою жертву цілком, не розжовуючи. Після цього він не може й ворухнутися і спить півроку, аж поки не перетравить їжу».

Я багато думав про сповнене пригод життя джунглів і також намалював кольоровим олівцем свій перший малюнок. Малюнок № 1.

Ось що я намалював:

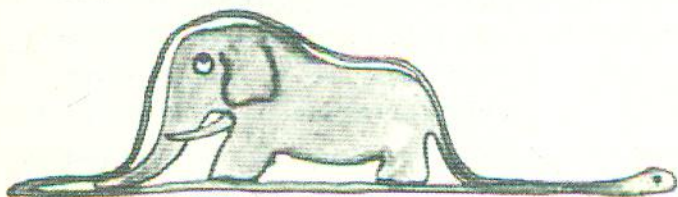

Я показав моє творіння дорослим і запитав, чи не страшно їм.

А мені на те відповіли:

— Хіба капелюх має лякати?

Але ж то був не капелюх. То був удав, що проковтнув слона. Тоді я намалював удава в розрізі, аби дорослим було зрозуміліше. Їм же завжди треба усе пояснювати. Оце мій малюнок № 2.

Дорослі порадили мені не малювати більше зміїв ні в натурі, ані в розрізі, а краще цікавитися географією, історією, арифметикою та граматиною. Отак і сталося, що я в шість років відмовився від блискучої кар'єри художника. Зазнавши провалу з малюнками № 1 і № 2, я зовсім зневірився в собі. Дорослі ніколи нічого не розуміють самі, а дітям дуже важко без кінця їм усе пояснювати і розтлумачувати.

Отож, довелося мені обрати собі іншу професію і навчитися керувати літаками. Облетів я мало не весь світ. І географія, правду кажучи, мені дуже згодилася. Я вмів з першого погляду відрізнити Китай від Аризони. Це вельми корисно, якщо вночі заблукаєш.

За свій вік я стрічав чимало всяких поважних людей і мав з ними багато справ. Довго жив між дорослими. Бачив їх зовсім близько. І від цього, можу зізнатися, моя думка про них не покращала.

Коли я зустрів дорослого, який здавався мені розумним і кмітливим, то цікавився його думкою про свій малюнок № 1, який назавжди зберіг. Хотілося зна-

ти, чи справді ця людина може зрозуміти. Але кожний дорослий завжди відповідав мені: «Це капелюх». Тоді я вже не розмовляв з ним ні про удавів, ні про тропічні ліси, ні про зорі. Я пристосовувався до його розвитку. Починав з ним розмову про гольф і бридж, про політику і краватки. І дорослий так тішився, що познайомився з такою розсудливою людиною.